

NORME DE PUBLICARE – BCȘS

Manuscrisele se vor trimite pe adresa: bcss_arhist@yahoo.com. Se acceptă un **studiu/articol pentru fiecare autor și una sau mai multe recenzii/prezentări de carte** (pentru apariții recente, 2012-2014).

1. Reguli generale

Autorii trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte:

- să trimită studiul în format electronic **până în 10 martie 2014**;
- orice material trimis pe adresa Redacției, spre publicare, **trebuie să fie medii**; după ce se acceptă pentru publicare, se retrage de la alte redacții dacă a mai fost trimis;
- să respecte ordinea părților componente pentru articol sau studiu: **titlul, textul propriu-zis** (max. 20 pagini), **cuvinte-cheie și rezumatul** (de cca. jumătate de pagină) **în limba română și într-o limbă de circulație internațională** (engleză, franceză sau germană, într-o traducere de calitate), **lista bibliografică** (care nu se publică, dar se utilizează în procesul de peer-review și de verificare a aparatului critic de către Redacție) și eventuale **anexe sau ilustrații** (max. 10 pagini de anexe (în cazul textelor de arhivă) sau max. 12 ilustrații). Imaginile, tabelele sau anexele care însoțesc un studiu/articol trebuie să se regăsească cu trimiteri în text (între paranteze, sub forma: Fig. x, Tabelul x, Anexa x, după caz).

2. Formatul și setarea paginii pentru fișierul electronic **doc**:

- a. Formatul paginii: B5; sus 2,5 cm, jos 2 cm, stânga 2 cm, dreapta 2 cm, antet 1,5 cm, subsol 1 cm; portret (cu excepția anexelor care impun folosirea tipului vedere), margini în oglindă, aliniere stânga-dreapta, spațiere la 1 rând, indentarea primei linii la 1,25 cm, fără a se utiliza tasta Tab.
- b. Fonturi: Times New Roman (12 p. pentru text, 10 p. pentru note de subsol, 11 p. pentru anexe și rezumat).
- c. Titlul se va scrie cu majuscule și centrat, fiind urmat de numele autorului/autoarei (aliniat la dreapta); alinierea textului: stânga-dreapta (justified); numărul paginii: poziționat jos, dreapta, cu 10 p;
- d. Colontitul, scris cu caractere cursive de 11 p., aliniat la stânga, va conține numele autorului/autoarei (pe pag. pară) și titlul studiului (eventual prescurtat, pe pag. impară).
- e. Rezumatul va fi plasat la sfârșitul textului și va fi însoțit de cinci-șapte cuvinte cheie (care nu trebuie să repete cuvinte existente în titlul studiului).
- f. Ilustrația trebuie să fie separată de fișierele word, să fie **alb-negru, de bună calitate, în format jpg., bmp., gif., tiff.**, însoțită de explicații în limba română și în limba aleasă pentru rezumat, dar și de **mențiuni privind autorii imaginilor** (ex: foto autor sau autor: Cristina Beldiman) **ori sursele de proveniență** (ex. după Nikolaus Boroffka, *Observații asupra descoperirilor preistorice de chihlimbar din România*, în *Apulum*, XXXIX, 2002, fig. 5).
- g. Tabelele, exclusiv în formă grafică, pot fi inserate în text sau pot fi date într-o anexă. În oricare dintre cazuri, trebuie să fie unitare, să fie numerotate, să aibă titluri scrise drept și centrat, să se regăsească cu trimiteri în text (ex: Tabelul x).
- h. în cazul anexelor cu documente scrise se recomandă în mod expres culegerea lor de către autor (utilizând font de 11 puncte), cu respectarea normelor de editare, și evitarea reproducerilor în copii xerox sau foto.

4. Norme de redactare

I. TEXTUL PROPRIU-ZIS

- a. Textele în limba română trebuie să fie redactate cu diacritice.
- b. Titlurile de cărți, studii, ziare sau reviste, menționate în text, se redau doar cu caractere cursive, fără ghilimele (ex: *Universul*, și nu „Universul” sau „Universul”).
- c. Regulile de punctuație trebuie să fie adaptate regulilor limbii în care se redactează lucrarea: spre exemplu, pentru limba franceză se lasă câte un spațiu înainte de punct și virgulă, două puncte, semnul întrebării și semnul exclamării.
- d. Pentru redactarea citatelor:
 - pentru cele în limba română se utilizează caractere normale, și nu cursive, marcarea deschiderii lor făcându-se în conformitate cu regulile de punctuație ale limbii române, adică jos („);
 - în cazul redactării lucrării într-o altă limbă, poziția și forma ghilimelelor trebuie să fie adaptate regulilor limbii respective (spre exemplu, pentru engleză “...” , respectiv ‘...’ pentru citatele din interiorul citatelor; pentru franceză « ... », respectiv <...> pentru citatele din interiorul citatelor);
 - pentru citatele în limbi clasice și din sursele documentare în limba originalului se vor folosi caractere cursive, fără ghilimele;
 - citatele care conțin cel puțin două propoziții sau fraze întregi se aliniază în paragrafe separate la distanța de 1,25 cm stânga (Paragraph – Indentation – Left: 1.25 cm; Special – none) față de corpul textului și se redactează cu font de 11 puncte; în acest caz, semnele de punctuație care încheie citatul se plasează înaintea ghilimelelor de închidere a citatului (atunci când citatul conține doar un fragment de propoziție sau frază, aceste semne se plasează după ghilimelele de închidere a citatului);
 - atunci când autorul dorește sublinierea câtorva cuvinte din cadrul citatului, va folosi caracterele cursive, urmate de mențiunea [s.a.] sau [s.n.]; la fel se va proceda pentru intervențiile explicative ale autorului, acestea fiind urmate de mențiunea [n.a.] sau [n.n.];
 - în cazul în care citatele nu sunt redactate integral, omiterea unor cuvinte sau fragmente de text se marchează cu [...];
 - se recomandă evitarea citatelor din bibliografia secundară, cu excepția cazurilor când sunt considerate de o importanță deosebită pentru expunere sau pentru probarea ideilor autorului.
- e. Este contraindicată utilizarea altor prescurtări în text în afara celor general acceptate, precum: etc., ș.a., ș.a.m.d., cca., a.c., î.H., d.H., ori abrevierile unităților de măsură, mm, cm, m, kg, ha, etc.

II. NOTELE

a. **Se admit doar note de subsol** (introduse prin folosirea comenzilor: Inserare, Referință, Notă de Subsola), redactate în general în conformitate cu normele Academiei Române, cu mențiunea că **se vor utiliza abrevieri pentru citările ulterioare ale surselor/cărților/articolelor**, și nu „op. cit.”.

b. pentru limba română, poziția notei în text este întotdeauna înaintea punctului, virgulei sau a altor semne de punctuație; pentru limbile engleză și franceză, poziția notei este întotdeauna după semnele de punctuație;

c. numele autorilor se citează complet la prima menționare (prenume și nume complet, neabreviat). În cazul lucrărilor cu doi sau trei autori, se recomandă redarea numelor acestora; dacă numărul autorilor este mai mare, se redă numele primului autor, însoțit de formula „et alii” („et aliae”, pentru feminin), care se redă și la următoarele citări ale aceleiași lucrări;

- în cazul citării autorilor de lucrări publicate în limba maghiară, în care potrivit regulilor limbii respective numele de familie precede prenumele, este obligatorie respectarea regulilor limbii române, respectiv ordinea prenume nume (Exemplu: György Györfly și nu Györfly György).

- titlurile surselor sau lucrărilor (cărți, studii, articole) se redau integral (în cazul primei citări) și prin abreviere (pentru citările ulterioare ale aceleiași surse sau lucrări);

- se cere constanță în menționarea editurilor, evitându-se însă cuvântul „Editura” atunci când nu este strict necesar (ex.: Humanitas, Polirom ș.a.);

- în cazul traducerilor, este necesară menționarea numelui traducătorului (după titlu);

- în cazul utilizării surselor editate, sau a unor lucrări reeditate, trebuie menționat numele editorului și (dacă este cazul) numărul ediției (după titlu);

- pentru sursele sau lucrările în limbi de circulație internațională toate elementele citării se redau în limba respectivă, fără a fi necesară traducerea titlurilor; în cazul altor limbi străine, traducerea titlurilor se redă în paranteze drepte și cu caractere normale;

- la citarea articolelor consultate pe Internet și a paginilor de Internet se menționează numele autorului și titlul articolului (dacă este cazul), însoțite obligatoriu de adresa paginii web și de data ultimei consultări.

Exemple de citări integrale:

Direcția Județeană Alba a Arhivelor Naționale, fond *Prefectura Județului Alba*, nr. 84/1938, f. 22r(v).

Paul Johnson, *O istorie a lumii moderne 1920-2000*, București, Humanitas, 2003, p. 84.

Nikolaus Boroffka, *Observații asupra descoperirilor preistorice de chihlimbar din România*, în *Apulum*, XXXIX, 2002, p. 147.

R.J.W. Evans, *Joseph II and Nationality in the Habsburg Land*, în H.M. Scott (ed.), *Enlightened Absolutism. Reform and Reformers in Later Eighteenth-Century Europe*, London, Macmillan, 1990, pp. 209-219.

Exemple de citări abreviate:

DJAAN, *Prefectura*, nr. 76/1880, f. 2r(v).

Johnson, *O istorie*, p. 56.

Boroffka, *Observații*, p. 150.

Evans, *Joseph II*, p. 210.

d. Regulile de folosire a termenilor *Idem*, *Ibidem*, *op. cit.*, apud și cf. în notele de subsola:

- **Idem** este un pronume latin care înseamnă „același” și înlocuiește numele autorului. Este utilizat în referințe (note de subsola sau lista bibliografică) atunci când se citează o altă lucrare a autorului citat în nota precedentă. Dacă avem o autoare, atunci se va folosi forma de feminin a pronumelui, **Eadem**. Pentru mai mulți autori sau autoare, se folosesc formele de plural ale acestui pronume (**Iidem**, respectiv **Eaedem**). Se scriu cu caractere normale, neîngroșate.

- **Ibidem** este un adverb latin care se traduce prin „tot acolo”. Acest termen se folosește atunci când facem trimitere la lucrarea citată în nota precedentă. Spre deosebire de *Idem*, acest termen se scrie numai cu caractere cursive: *Ibidem*. În limba română nu se utilizează prescurtarea *Ibid.*, specifică limbii engleze. Este total exclusă folosirea lui *Ibidem* atunci când în nota anterioară sunt citate mai multe lucrări.

- Folosirea titlurilor abreviate exclude necesitatea utilizării formulei **op. cit.** (*opus citatum*, adică „opera citată”), folosită pentru citarea aceleiași lucrări (întotdeauna ultima) a unui autor menționat într-o notă anterioară (însă nu în cea imediat anterioară, pt. care există *Ibidem*). Din acest motiv este exclusă utilizarea acestui mod depășit de citare.

- **Apud** este o prepoziție latină care înseamnă „după” sau „la”. Se utilizează în cazul citării indirecte a unei surse sau lucrări, prin preluare de la un alt autor, după formula: autorul și titlul preluat, anul apariției, locul apariției, pagina, **apud** autorul și titlul utilizat, anul apariției, locul apariției, pagina.

- **Cf.** este prescurtarea lat. *confer*, care provine din verbul *confero* = „a compara”. Se utilizează pentru a face trimitere la un alt loc sau la alte locuri din surse, ori la alte puncte de vedere decât cele ale autorului (asemănătoare sau diferite). Cf. nu se utilizează în loc de „conform”.

Colegiul de Redacție își rezervă dreptul de a accepta pentru publicare sau de a respinge materialele primite, potrivit recomandărilor unui comitetul științific, și de a ține seama de observațiile și recomandările din timpul Sesiunii de comunicări în care au fost prezentate.